

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/47/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713010644
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6713010644.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí konanom dňa 3. septembra 2020, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a sudcov JUDr. Martina Ľuptáka, PhD. a JUDr. Jozefa Ryanta, v trestnej veci obžalovaných Q. N. a spol., stíhaných pre pokračovací zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a/, písm. c/, ods. 3 písm. a/ Tr.zák. a iné, konajúc o odvolaní obžalovaných Q. N. a F. N. voči rozsudku Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 5T/71/2013 zo dňa 19. 12. 2018, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/ , ods. 3 Tr.por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 5T/71/2013 z 19.12.2018 ohľadne obžalovaných Q. N. a F. N., vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr.por.

o d s u d z u j e

obžalovaného Q. N., nar. XX.X.XXXX v R.,

podľa § 212 ods. 4 Tr.zák., s poukazom na § 2 ods. 1 Tr.zák., § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, m/, § 38 ods. 2, 4 Tr.zák., § 39 ods. 1, 3 písm. e/ Tr.zák. , § 41 ods. 1, 2 Tr.zák., § 42 ods. 1 Tr.zák. na úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr.zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr.zák. súd z r u š u j e výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Martin, sp.zn. 3T/96/2012 zo 7.6.2012, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Ostatné výroky trestného rozkazu Okresného súdu Martin, sp.zn. 3T/96/2012 zo 7.6.2012 zostávajú nezmenené.

Obžalovanú F. N., nar. XX.X.XXXX v R.,

podľa § 212 ods. 4 Tr.zák., s poukazom na § 2 ods. 1 Tr.zák., § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, § 38 ods. 2 Tr.zák., § 39 ods. 1, 3 písm. e/ Tr.zák. , § 41 ods. 1 Tr.zák., úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. a § 50 ods. 1 Tr.zák. súd obžalovanej trest odňatia slobody podmienečne o d k l a d á na skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

o d ō v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 5T/71/2013 zo dňa 19.12.2018 boli obžalovaní Q. N., F. N. a V. N. uznaní vinnými z pokračovacieho zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a/, písm. c/, ods. 3 písm. a/ Tr.zák. v súbehu s pokračovacím zločinom krádeže podľa § 212 ods. 1, 4 písm. b/ Tr.zák., formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák. a to za skutky, ktorých sa dopustili tak, že 1/ dňa 12.03.2010 v čase okolo 14.00 hod v obci K., okres F. po vzájomnej dohode s ďalším doposiaľ nestotožneným páchatelom vošli pod zámienkou kúpy malotraktora do dvora rodinného domu č. XXX, kde stretli Q. N. a F. N. V. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXXX a Q. N., nar. XX.XX.XXXX sa presunul spolu s V. N. do dvora rodinného domu za domom, kde mu V. N. začal ukazovať malotraktor, pričom F. N. po vojení do dvora rodinného domu pod zámienkou návštevy toalety sa so súhlasom V. N. presunula do vnútorných priestorov rodinného domu, kde sa zdržiavala v obývacej miestnosti na prízemí spolu s P. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXX, kde takto Q. N. odpútal pozornosť V. N. a F. N. odpútala pozornosť P. N., kde počas tohto odpútania pozornosti vošla do priestorov rodinného domu doteraz nestotožnená osoba mužského pohlavia, ktorá na prvom poschodí rodinného domu v obývacej miestnosti zo zásuvky zo skrinky pri televízore ukradla 3 ks dámskych retiazok zo žltého kovu, 1 ks príviesok v tvare B. zo žltého kovu a 2 ks dámskych prsteňov zo žltého kovu, kde táto osoba pri snahe nepozorovane opustiť priestory rodinného domu bola pristihnutá v chodbe rodinného domu na prízemí P. N., kde po tomto F. N. spolu s doteraz nestotožnenou osobou a taktiež Q. N. opustil priestory rodinného domu a miesto spoločne opustili na doposiaľ nestotožnenom vozidle, čím takto krádežou vecí zo žltého kovu spôsobili škodu pre Z. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. č. XXX vo výške 820,- Eur, 2/ dňa 08.03.2010 o 18.30 hod v F. na ul. F. XXX/XX po vzájomnej dohode vnikli do priestorov rodinného domu tak, že V. N. oslovil majiteľa domu D. T. s tým, že prišiel na inzerát pozrieť stabilný motor, načo D. T. s V. N. vošli na prízemie rodinného domu, cez kotolňu prešli do zadnej časti dvora, kde v priebehu 15minút pozerali motor a iné autosúčiastky, kde po tejto dobe D. T. vošiel späť do kotolne a chcel prejsť do priestorov domu, avšak dvere kotolne boli uzamknuté z obytnej strany, kde po odomknutí dverí kotolne D. T. prešiel prízemím pred vchodové dvere domu, kde stretol Q. N., načo Q. N. spolu s V. N. vybehli z domu a nasadli do osobného motorového vozidla M. farby nez. typu a ev. čísla, kde z miesta odišli preč, pričom Q. N. počas odpútania pozornosti D. T. V. N. z obývačky na prízemí z obývacej steny zo zásuvky odcudzil pánsku hladkú obrúčku zo žltého kovu, na poschodí zo spálne zo zásuvky písacieho stolíka finančnú hotovosť 400 € a zo zrkadla dva mobilné telefóny zn. N., čím D. T., nar. XX. XX. XXXX, bytom F., ul. F. XXX/XX bola spôsobená krádežou uvedených vecí celková škoda vo výške 470,- Eur.

Za toto konanie ich Okresný súd Zvolen odsúdil a to obž. Q. N. podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4, § 41 ods. 1, ods. 2, § 42 ods. 1, § 46 Trestného zákona na úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušil výrok o treste uložený obžalovanému Q. N. trestným rozkazom Okresného súdu Martin sp. zn. 3T/96/2012 zo dňa 07.06.2012, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Ostatné výroky trestného rozkazu Okresného súdu Martin sp. zn. 3T/96/2012 zo dňa 07. 06.2012 ostali týmto nezmenené.

Obž. F. N. odsúdil podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona, § 37 písm. h), § 38 ods. 2, ods. 4, § 41 ods. 1, § 46 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 4 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanú na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Vyššie označeným rozsudkom bol odsúdený aj V. N., ktorý však neskôr zbral svoje odvolanie späť a vo vzťahu k obž. V. N. sa stal vyššie uvedený rozsudok právoplatným dňom 06.08.2020.

Obž. Q. N. a obž. F. N. voči tomuto rozsudku zahlásili odvolanie jednak cestou svojho pôvodného obhajcu Q.. A., ako aj neskôr cestou novozvoleného obhajcu Q.. M..

V písomných dôvodoch odvolania, ktoré za obžalovaných podal obhajca Q.. A., tento uviedol, že napadnutý rozsudok považujú za nepreskúmateľný vzhľadom k tomu, že súd prvého stupňa absolútne neprihliadol na výpoveď svedka A., ako aj na listinný dôkaz a to lekársku správu zo dňa 12.03.2010, z ktorej vyplýva, že obžalovaný v prítomnosti svojej manželky absolvoval L. vyšetrenie na urgentnej L. K. v A.. Taktiež okresný súd nevzal do úvahy tú skutočnosť, že ku skutku sa mal priznať maloletý F. N., ktorý súčasne aj popísal jednotlivé ním odcudzené veci, spôsob a okolnosti ich odcudzenia z priestorov domu poškodených. Absolútne súd neprihliadal a nevysporiadal sa s listinnými dôkazmi a to s porovnávaním pachových stôp vypracovaných Prezídiom PZ, na základe ktorej bola zistená pachová totožnosť medzi pachovou stopou osoby X. T. a sedacou časťou sedačky v obývačke na prízemí, pričom podľa názoru obhajoby je potom pochybné, kto sa žalovanej trestnej činnosti dopustil.

Vzhľadom k týmto skutočnostiam má obhajoba pochybnosti o tom, či okresný súd správne rozhodol o vine a treste u obidvoch obžalovaných, keďže podľa názoru obhajoby vykonané dôkazy nemajú oporu v zisteniach okresného súdu, ako aj nekorešponujú so skutkovým základom napadnutého rozhodnutia a preto v tomto rozsahu navrhol, aby bol napadnutý rozsudok zrušený a keďže pretrvávajú pochybnosti o vine obžalovaného, ktoré neboli odstránené, navrhol v tomto smere vyhovieť odvolaniu v tom smere, aby boli v konečnom dôsledku obaja obžalovaní spod obžaloby buď oslobodení alebo aby bola vec vrátená prvostupňovému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Odvolanie obhajcu obžalovaných Q.. M., ktorý sa stal obhajcom obžalovaných až v konečnom štádiu konania na okresnom súde, je v podstate rovnako postavené v zhode s tým, ako to uviedol predchádzajúci obhajca obžalovaného na skutočnosti, že sa obžalovaní nedopustili trestnej činnosti, sú pochybnosti o tom, kto trestný čin spáchal, najmä vzhľadom k tomu, že svedok F. N. sa k priebehu jednotlivých skutkov priznal.

Zo skutkových zistení napadnutého rozsudku malo vyplývať, že pri skutku sa obžalovaní mali pohybovať v nehnuteľnosti a v jej súčiastiach pomerne dlhú dobu, pričom neboli zistené žiadne pachové stopy, ktoré by vykazovali zhodu s osobami obidvoch obžalovaných. okresný súd sa vôbec nezaoberal práve tvrdeniami obžalovaných, že dňa 12.3.2020 sa mal obž. Q. N. zúčastniť L. vyšetrenia v Nemocnici v A.. Z tohto dôvodu, v zhode tak, ako to uviedol predchádzajúci obhajca, navrhli, aby bol napadnutý rozsudok zrušený a v konečnom dôsledku aby boli obidvaja obžalovaní spod obžaloby oslobodení.

Krajský súd v Banskej Bystrici na podklade podaných odvolaní potom v trestnej veci určil termín verejného zasadnutia o odvolaní obžalovaných na deň 6.8.2020, pretože predmetný trestný spis bol Okresným súdom Zvolen predložený krajskému súdu k odvolaciemu konaniu až dňa 25.6.2020.

Na verejné zasadnutie dňa 6.8.2020 sa obž. Q. N. a ani obž. F. N. nedostavili, ale obhajca obžalovaných Q.. M. požiadal o odročenie pojednávania a to z dôvodu, že obžalovanému Q. N. zomrel Y. a tento sa z tohto dôvodu nemohol verejného zasadnutia zúčastniť. Krajský súd tomuto návrhu obhajoby vyhovel a určil nový termín verejného zasadnutia a to na deň 3.9.2020.

Na toto pojednávanie sa tak Q. N. ako ani obž. F. N. nedostavili, prítomný bol len ich zvolený obhajca Q.. M.. Uvedený obhajca predložil pred vykonaním verejného zasadnutia prehlásenie obidvoch obžalovaných, z ktorých vyplýva, že tak obž. Q. N., ako aj obž. F. N. ospravedlňujú svoju neúčast' na verejnom zasadnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici dňa 3.9.2020 a zároveň dávajú výslovný súhlas, aby bolo verejné zasadnutie krajského súdu v tento deň vykonané v ich neprítomnosti. Ďalej uviedli, že sa v celom rozsahu priznávajú k spáchanej trestnej činnosti, ktorá im je kladená za vinu, svoje konanie úprimne ľutujú, pričom sa poškodeným chcú zároveň aj ospravedlniť.

Prítomný obhajca obžalovaných prehlásil, že toto prehlásenie obžalovaných je pravdivé a toto prehlásenie, ktoré obžalovaní aj podpísali, uskutočnili v jeho osobnej prítomnosti a bol prítomný pri tom, keď takéto prehlásenie pred ním urobili.

V konečnom návrhu potom obhajca obžalovaných navrhol, aby krajský súd toto prehlásenie obžalovaných vzal do úvahy ako poľahčujúcu okolnosť, poukázal na to, že obž. F. N., ktorá sa priznala k trestnej činnosti a túto oľutovala, má v registri trestov len tri predchádzajúce odsúdenia, ktoré všetky má zahľadené, od roku 2010, keď sa mala stať trestná činnosť, do súčasnej doby nebola znovu odsúdená

a preto je toho názoru, že na jej prevýchovu a nápravu, aj za použitia § 39 Tr.zák., je možné pôsobiť primeraným podmieneným trestom odňatia slobody.

Pokiaľ ide o obž. Q. N., u tohto obhajca uviedol, že aj tento sa priznal k trestnej činnosti a oľutoval ju, sice je pravdou, že od skutku za posledných desať rokov bol opakovane viackrát súdne trestaný, avšak vzhľadom na odstup času a aj aktívny prístup v súčasnosti k spáchanej trestnej činnosti, by za použitia zmierňujúceho ust. § 39 Tr.zák., mohlo dôjsť k uloženiu výrazne kratšieho nepodmienečného trestu odňatia slobody, ako to pôvodne uložil v napadnutom rozsudku okresný súd.

Krajský prokurátor naopak navrhol odvolanie obžalovaných zamietnuť, keďže napadnutý rozsudok považoval vo všetkých svojich výrokoch za správny a zákonný.

Na podklade podaných odvolaní Krajský súd v Banskej Bystrici potom postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým podali odvolatelia odvolanie, ako aj správnosť postupu konania a dospel k záveru, že pokiaľ ide o odvolanie obžalovaných ohľadne výroku o vine, toto odvolanie nie je dôvodné aj vzhľadom na ich prehlásenie, ktoré predložil za nich obhajca obžalovaných na verejnom zasadnutí krajského súdu, avšak je dôvodné vo vzťahu k uloženým trestom, už aj vzhľadom na odstup času a okolnosti s tým súvisiace.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavných pojednávaniach všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu tak, aby mu umožnili spravodlivé rozhodnutie v súlade s § 2 ods. 10 Tr.por. ako aj v súlade s § 2 ods. 12 Tr. por. a v konečnom dôsledku tieto skutočnosti potvrdzuje aj samotné prehlásenie obžalovaných, ktorí toto urobili pri rozhodovaní krajského súdu o ich odvolaniach.

Vzhľadom práve na toto vyjadrenie obžalovaných, ktorí sa priznali a oľutovali spáchanú trestnú činnosť, následne potom krajský súd už nepreskúmal okolnosti ohľadne viny obžalovaných za spáchanú trestnú činnosť, keďže títo ju aj za prítomnosti obhajcu, ktorý to potvrdil, priznali a oľutovali svoju trestnú činnosť a preto dôvody, ktoré pôvodne uvádzali obžalovaní v odvolaní, už potom ani krajský súd nepreskúmal.

Krajský súd preskúmal potom len výrok o uloženom treste u obidvoch obžalovaných, pričom v prípade obž. F. N., kde si krajský súd vyžiadal nový odpis z RT na túto obžalovanú, musí krajský súd konštatovať, že z odpisu z RT na menovanú z 2.7.2020 vyplýva, že táto bola síce trikrát súdne trestaná, naposledy však v roku 2012 k trestu povinnej práce v trvaní 15 hodín, pričom tento trest vykonal a hľadá sa na ňu, ako by doposiaľ nebola odsúdená.

Pokiaľ ide o osobu obž. Q. N., tu si krajský súd tak isto dňa 2.7.2020 vyžiadal nový odpis z RT na menovaného, z ktorého zistil, že tento bol doposiaľ už celkom 28-krát súdne trestaný, avšak od posledného odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Martin, zo dňa 7.6.2012, bol odsúdený už len v zahraničí a to 2-krát v Českej republike a 5-krát v Nemeckej republike, pričom naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Levice, sp.zn. 1T/10/2020 zo dňa 19.3.2020, pre prečin podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. k podmienenému trestu odňatia slobody, so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky do 26.10.2021.

Za daných okolností potom krajský súd aj so zohľadnením doby, ktorá uplynula od skutkov, dospel k záveru, že uložené tresty u obžalovaných Q. N. a F. N. v pôvodnom odsudzujúcom rozsudku sú prísne a nezodpovedajú stavu závažnosti ako aj vzhľadom na odstup a plynutie doby, ako aj zásadu, že je potrebné plynutie času zohľadňovať v ukladaných trestoch, ako to vyplýva aj z článku 6 ods. 1 Dohovoru o ľudských právach a slobodách, potom za použitia zmierňujúceho ust. § 39 Tr. por. u obž. Q. N. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a z dôvodov uvedených vo výroku tohto rozsudku mu potom uložil úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky nepodmienečne a pre výkon trestu odňatia slobody ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keď zároveň aj zrušil výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený trestným rozkazom OS Martin, sp.zn. 3T/96/2012, kde mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 roka, kde tento trest celý už aj k dnešnému dňu obž. Q. N. vykonal.

V prípade obž. F. N. vzhľadom na jej faktickú beztrestnosť 10 rokov, ako aj vzhľadom k tomu, že predchádzajúce odsúdenia má všetky zahľadené a nikdy nebola vo výkone trestu odňatia slobody, dospel k záveru, že na jej nápravu a prevýchovu, už aj vzhľadom k tomu, že sa priznala a oľutovala trestnú činnosť, postačuje trest odňatia slobody vo výmere jedného roka, ktorý jej podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov, taktiež za použitia zmiernujúceho ust. § 39 ods. 1, 3 písm. e/ Tr.zák., keď zohľadnil práve aj tieto skutočnosti, ktoré sa týkajú aj obž. Q. N. a to plynutie času a ukladanie trestu v zmysle článku 6 ods. 1 Dohovoru o ľudských právach a slobodách, kde je potrebné konštatovať, že k odsúdeniu obžalovaných došlo k odstupom 10 rokov nie z dôvodu ich pričinenia, ale najmä z dôvodu toho, že spolu s nimi tretí odsúdený V. N. bol dlhodobo v zahraničí a práve kvôli nemu nebolo možné trestné stíhanie ukončiť riadne a včas v zákonom stanovenej lehote.

Krajský súd je toho názoru, že aj takéto mierne tresty odňatia slobody budú dostatočné na prevýchovu a nápravu obžalovaných s tým, že u obž. Q. N. bude nariadený výkon trestu, do ktorého mu bude započítaná doba trestu z predchádzajúceho zrušujúceho odsúdenia a u obž. F. N. bude nad ňou visieť hrozba prípadného nepodmienečného trestu odňatia slobody, ak by sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia dopustila ďalšej trestnej činnosti.

Krajský súd je toho názoru, že takéto tresty sú primerané a dostatočné a z tohto dôvodu vo veci rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.